

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Jan Steraniec

Protokolant: St. Sekr. Sąd. Aneta Sawlewicz-Szydlak

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Krzysztofa Batyckiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 grudnia 2016 roku sprawy:

E. O., syna T. i J. z d. O.. Ur. (...) w m. J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 września 2016 r., w miejscowości P. gm. D., woj. (...) - (...), prowadził w ruchu lądowym, samochód osobowy marki (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając 1,08 mg/l oraz 1,24 mg/l zawartości alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu oraz posiadając 2,62 promila, 2,67 promila i 2,85 promila zawartości alkoholu etylowego we krwi przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Biskupcu w sprawie o sygn. akt II K 544/03 z dnia 10 lutego 2004 r. za popełnienie przestępstwa z art. 178 a § 1 kk, przy czym popełnionego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

- I. Oskarżonego E. O. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu określonego w art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to z mocy art. 178 a § 4 kk skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- II. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,
- III. na podstawie art. 43 a § 2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000,00 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
- IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 25.09.2016 r. godz. 16.30 do dnia 26.09.2016 r. godz. 12.25,
- V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów postępowania, które to koszty ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Oskarżony E. O. jest 61 letnim, kilkakrotnie karanym, mieszkańcem wsi P., utrzymującym się z wykonywania pracy w firmie budowlanej, nie posiadającym uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Biskupcu z dnia 10 lutego 2004 roku w sprawie II K 544/03 E. O. skazany został za czyny z art. 178a § 1 k.k., polegające na prowadzeniu samochodu w stanie nietrzeźwości, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i pięcioletni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 18.02.2004 r. Postanowieniem z dnia 24 listopada 2008 r. zarządzono wykonanie wyżej wskazanej kary pozbawienia wolności, którą E. O. odbywał w okresie od 13 grudnia 2009 r. do dnia 24 października 2011 r.

W dniu 24 września 2016 r. oskarżony spożywał alkohol w postaci wódki, natomiast rano dnia następnego pił piwo. W dniu 25 września 2016 r. około godziny 15.00 E. O. spotkał się ze swoim sąsiadem R. P., który chciał kupić od niego samochód. W tym samym czasie w P. odbywało się zebranie wiejskie, którego uczestnikami były B. S. (1), A. S., B. P. i B. S. (2). Po zakończeniu zebrania wyżej wymienione wyszły na zewnątrz i zobaczyły oskarżonego którego zachowanie, tj. chwiejny krok i trudności z poruszaniem się, wskazywało wyraźnie, że znajduje się on pod wpływem alkoholu. E. O. wsiał za kierownicę należącego do niego samochodu osobowego marki (...)o nr rej (...) i wraz z R. P. siedzącym na fotelu pasażera pojechał w kierunku miejscowości K.. Oskarżony ruszając samochodem przejechał w bliskiej odległości od samochodu B. S. (2) powodując tym samym ryzyko stłuczki. W związku z wyżej wskazanym zachowaniem oskarżonego B. S. (2) wezwała Policję. Po około 20 minutach oskarżony przyjechał swoim samochodem do miejsca zamieszkania, co widziały wyżej wskazane uczestniczki zebrania wiejskiego. Krótco po powrocie E. O. na miejsce przyjechali funkcjonariusze Policji, którzy zatrzymali oskarżonego.

Po godzinie 17.00, oskarżony E. O. został dowieziony do siedziby Komendy Powiatowej Policji w S., gdzie z jego udziałem przeprowadzono badanie stanu trzeźwości w wydychanym powietrzu. Badania te wykazały stan nietrzeźwości wynoszący odpowiednio; o godzinie 17.23 – 1,08 mg/l i o godzinie 17.26 – 1,24 mg/l. Niezależnie od tego, pobrana została od niego krew na badania w kierunku na zawartość alkoholu etylowego. Wynik tych badań był następujący; o godzinie 18.00 – 2,85 promila, o godzinie 18.30- 2,67 promila, o godzinie 19.00 – 2,62 promila.

Powyższe fakty Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego E. O. k. 21-22, 58-58v, 94-95;

- zeznania świadków : B. S. (1) k. 5-6, 95v, A. S. k. 95v-96, B. S. (2) k. 96, B. P. k. 14-15, 96-96v;

- dokumenty: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 3, Pismo ze Starostwa Powiatowego w S. k. 27, dane o karalności k. 29-31, sprawozdanie z przeprowadzonych badań krwi k. 33-50, protokół zatrzymania k. 51-52, odpis wyroku SR w Olsztynie w sprawie II K 912/05 k. 65-66, Pismo ze Starostwa Powiatowego w O. k. 74, odpis wyroku SR w Biskupcu w sprawie II K 544/03 k. 79-80, odpis wyroku SR w Biskupcu w sprawie II K 524/07 k. 81, odpis wyroku SO w Olsztynie w sprawie VII Ka 623/08 k. 82-83, odpis wyroku łącznego SR w Biskupcu w sprawie II K 25/10 k. 84-84v, kserokopia umowy sprzedaży samochodu k. 93.

Oskarżony E. O. w wyjaśnieniach złożonych w dochodzeniu przyznał się całości do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniach 23 i 24 września 2016 r. spożywał alkohol, natomiast rano w dniu 25 września wypił 0,5 litra piwa. Tego dnia odwiedził go w mieszkaniu sąsiad R. P.. Około 15.00 oskarżony pojechał z sąsiadem swoim samochodem m-ki (...)do msc. K. gdzie zakupił piwo a następnie kierując swoim samochodem powrócił do miejsca zamieszkania. (vide: wyjaśnienia oskarżonego k. 21-22, 58).

Na rozprawie w dniu 28 grudnia 2016 r. oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. E. O. wyjaśnił, że w dniu zdarzenia pił piwo, natomiast dzień wcześniej około pół litra wódki. Wskazał, że rzeczywistym kierowcą samochodu m-ki (...)był W. S., który tego dnia był trzeźwy. W postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu, bowiem chciał załatwić sprawę ugodowo. W ocenie oskarżonego kobiety, które go oskarżają, nie mogły widzieć, że to on kierował samochodem a nadto są one „plotkarkami” (vide: wyjaśnienia oskarżonego k. 94-95).

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego E. O., w części w której podał, że w dniu 25 września 2016 r., będąc w stanie nietrzeźwości, nie kierował samochodem m-ki (...) oraz że samochodem tym kierował W. S. Sąd nie dał wiary, oceniając je jako kłamliwe i skrajnie nielogiczne, wręcz absurdalne, stanowiące jedynie wyraz zaprzeczania przez niego faktom. Na wiarę zasługiwały jedynie wyjaśnienia złożone przez oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego oraz ta ich część, w której potwierdził fakt spożywania alkoholu w dniach 24 i 25 września 2016 r.

Wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym zasługują na wiarę są bowiem spójne i logiczne a ponadto w pełni korespondują z zeznaniami świadków B. S. (1), A. S., B. S. (2) i B. P..

Oskarżony w toku rozprawy dążył do wykazania, że uprzednio przyznał się do winy licząc na „ugodowe załatwienie sprawy”, jednakże oczywistym jest w świetle zasad logiki, że gdyby samochodem oskarżonego rzeczywiście kierował trzeźwy tego dnia W. S. to E. O. wskazałby go jako kierującego pojazdem co uwolniłoby oskarżonego od ponoszenia wszelkiej odpowiedzialności karnej a jednocześnie, co oczywiste, odpowiedzialności takiej nie ponosiłby sam W. S.. Tym samym wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu jurysdykcyjnym ocenić należało jako niewiarygodne.

Wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na rozprawie przeczą zeznania świadków B. S. (1), A. S., B. S. (2) i B. P., które widziały, że oskarżony w dniu 25 września 2016 r. około godziny 15.00 kierował swoim samochodem marki (...). Nadto B. S. (1), A. S. i B. S. (2) spostrzegły, że zachowanie oskarżonego wskazuje na to, że znajduje się on pod wpływem alkoholu. Ponadto z zeznań B. P. wynika jednoznacznie, że W. S. nie jechał samochodem oskarżonego, natomiast z zeznań B. S. (1) i A. S. wynika, że W. S. pojawił się na miejscu dopiero w momencie przyjazdu funkcjonariuszy Policji. Podkreślenia wymaga, że wyżej wymienione uczestniczki spotkania wiejskiego widziały dokładnie moment wyjazdu oskarżonego z miejsca zamieszkania i obserwowały jego zachowanie, jak również widziały (poza B. S. (2)) moment jego powrotu, a zatem miały one możliwość dokładnego określenia, kto kierował samochodem oskarżonego i kto się w nim znajdował. Z uwagi na to, że zeznania wyżej wymienionych świadków, nie pozostających w jakimkolwiek konflikcie z oskarżonym, były spójne i logiczne, wzajemnie uzupełniały się oraz znalazły potwierdzenie w innych dowodach, w tym w szczególności w wyjaśnieniach oskarżonego złożonych w toku postępowania przygotowawczego, Sąd dał im wiarę.

Ponadto jako wiarygodne Sąd uznał także korespondujące z zeznaniami w/wym. świadków niekwestionowane przez nikogo, a przez to wiarygodne dokumenty w postaci: protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 3 i sprawozdania z przeprowadzonych badań krwi k. 33-50, sporządzone przez powołane do tego osoby, z których wynika że oskarżony w czasie zdarzenia znajdował się w stanie nietrzeźwości, posiadając co najmniej 1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Wsparciem z kolei wyjaśnień oskarżonego miały być zeznania jego sąsiada, świadka W. S. (k. 96). Zauważyć w pierwszej kolejności należy, że relacja wymienionego świadka pozostaje w całkowitej sprzeczności z zeznaniami B. S. (1), A. S., B. S. (2) i B. P., które widziały, że to oskarżony kieruje swoim samochodem, nie widziały natomiast by w samochodzie znajdował się W. S. a tym bardziej by kierował tym samochodem. Ponadto z relacji W. S. wynika, że nie wyczuł alkoholu od oskarżonego, podczas gdy na wyraźne oznaki pozostawania E. O. pod wpływem alkoholu wskazywali pozostali świadkowie a nadto sam oskarżony wyjaśnił, że pił alkohol, tak więc zeznania tego świadka, uznać należy za nieudolną próbę wsparcia sąsiada a tym samym za niewiarygodne.

W tym stanie rzeczy, wina oskarżonego E. O., co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości.

Z uwagi na to, że oskarżony czynu dopuścił się będąc już skazany za takie samo przestępstwo w okresie 5 lat po odbyciu orzeczonej za to przestępstwo kary w wymiarze powyżej 6 miesięcy pozbawienia wolności (vide. wyrok II K 544/03 - k. 79-80) jego zachowanie zakwalifikować należało jako występki z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Za powyższy czyn Sąd wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając karę Sąd jako okoliczność obciążającą uznał poprzednią kilkakrotną karalność oskarżonego (dane o karalności k. 29-31) oraz znaczny stopień jego nietrzeźwości. Nadto czyn oskarżonego zawiera w sobie wyjątkowe nasilenie złej woli i szczególnie wyraz lekceważenia prawa. Pomimo braku uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi (co

wynika z informacji Starostwa Powiatowego w S. k. 27), zdecydował się jeździć pojazdem mechanicznym i to w stanie nietrzeźwości, będąc w pełni świadomy konsekwencji z tym związanych.

Sąd nie dopatrywał się żadnych szczególnych okoliczności łagodzących.

Zgodnie z art. 42 § 3 k.k. Sąd zobligowany był orzec wobec E. O., jako sprawcy przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. należało ponadto orzec wobec oskarżonego obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie co najmniej 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych.

Mając wszystkie powyższe okoliczności na uwadze Sąd uznał, że kara i środki karne w orzeczonym wymiarze są adekwatne do stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił. Spełnią one swe cele przede wszystkim w zakresie prewencji indywidualnej, ale także w zakresie prewencji ogólnej, wskazując dobitnie, zwłaszcza w środowisku z którego pochodzi oskarżony, że każde naruszenie prawa spotka się nieuchronnie z właściwą represją karną.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25.09.2016 r. godz. 16:30 do dnia 26.09.2016 r. godz. 12.25.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego Sąd zwolnił go od kosztów sądowych w całości.